اعتراض عضو فراکسیون اقلیت به سیاست‌های اقتصادی احمدی‌نژاد

گروه سیاسی : «بیژن شهبازخانی» نماینده ملایر در مجلس از سیاست‌های اقتصادی دولت احمدی‌نژاد انتقاد کرد.

عضو فراکسیون اقلیت مجلس در نطق پیش از دستور خود با اشاره به اینکه اهداف اقتصادی دولت در راستای قانون برنامه بوده است، پرسید: «عملکرد دولت نهم تا چه میزان واقع بینانه و در راستای تحقق اهداف فوق بوده است؟» وی افزود: «در هفته‌های اخیر وزیر اقتصاد اعلام نمود در سال ۸۴ نرخ بیکاری به ۱۰/۹ درصد کاهش پیدا کرده است. به ظاهر به نظر می‌رسد یکی از مهمترین مشکلات کشور به سرعت در حال حل شدن است، اما باید دید آیا این آمار درست است؟ در گزارش سازمان مدیریت و برنامه ریزی نرخ بیکاری در سال ۸۳ (۱۲/۳ درصد) اعلام شده، از طرفی جمعیت جدید جویای کار در هر سال ۷۰۰هزار نفر است و میزان اشتغال‌زایی دولت در پنج سال برنامه سوم به طور متوسط هر سال ۵۰۰هزار نفر بوده است. بنابراین برای بهبود نرخ بیکاری باید در سال ۸۴ به جای ۵۰۰هزار شغل حدود یک میلیون شغل ایجاد می‌شد که این امر در سال تغییر دولت، رکود بخش مسکن و بورس امری محال به نظر می‌رسد. بنابراین شایسته است دولت با اتکا به آمارهای غیرکارشناسی از مشکلات ملی به خصوص اشتغال جوانان غافل نگردد.

شهبازخانی در مورد افزایش امنیت سرمایه‌گذاری اظهار داشت: «به نظر می‌رسد دولت محترم تا جایگاه مطلوب فاصله زیاد دارد. افت شاخص‌های بورس و کاهش سرمایه‌گذاری حاکی از این است که سرمایه‌گذار احساس امنیت نمی‌کند. با توجه به اینکه شعار دولت رشد و رونق اقتصادی بوده و کشور در تمام سال‌های بعد از انقلاب اسلامی با تحریم و تهدیدهای شیطان بزرگ روبه‌رو بوده است چه شده که در مقایسه با قبل از دولت نهم بورس که نماد حضور مردم در بازار سرمایه‌گذاری است همچنان با چالش جدی روبه‌رو است؟ تدبیر دولت چیست؟ جمعیت فعال جویای کار تا چه زمانی باید صبر کنند؟

در ماه‌های اخیر نیز به جای توسعه صادرات با رشد واردات انواع کالاها روبه‌رو هستیم از واردات آهن و سیمان گرفته تا سیب و پرتقال و انگور. به نظر می‌رسد که دولت به جای برنامه‌ریزی زیربنایی برای رشد تولید و افزایش صادرات غیرنفتی برای کنترل تورم ساده‌ترین راه یعنی واردات را انتخاب کرده است.»

نماینده ملایر افزود: «از شعارهای دیگر دولت کاهش وابستگی بودجه عمومی دولت به نفت بود که در لایحه کاملاً برعکس شد به گونه‌ای که در سال ۸۵ در پیشنهاد بودجه دولت چهل میلیارد دلار از درآمد نفتی استفاده شده بود. هر چند مجلس ۳ میلیارد دلار آن را کاهش داد ولی طلیعه متمم‌های فراوانی در راه است که احتمال دارد بودجه سال ۸۵ به ۵۰ میلیارد دلار بالغ گردد و اگر این روند اصلاح نگردد به زودی مجبور خواهیم بود برای تامین بودجه جاری، چاه‌های نفت کشورهای همسایه را نیز بخریم. آیا شعار دولت ساختن کشور با صرفه‌جویی و ایجاد دولت کم‌هزینه نبود؟ دولت باید بر اساس ماده ۲ قانون برنامه تا پایان برنامه ۵ ساله بودجه عمومی کشور را با توجه به درآمدهای مالیاتی تنظیم نماید. البته دولت محترم می‌گوید باید اول با اجرای طرح‌های عمرانی و زیربنایی زمینه را برای تولید فراهم کنیم و سپس از درآمد حاصل از تولید مالیات بگیریم؟! اما آیا تمام پروژه‌های عمرانی نیمه‌کاره باعث رشد اقتصادی می‌گردد؟ آیا پروژه‌هایی مثل شبکه فاضلاب، بیمارستان و یا حتی راه‌آهن لزوماً باعث رشد اقتصادی می‌گردد؟»

وی خاطرنشان کرد: «توجه به این واقعیت که حتی بخش مسافری راه‌آهن شرکت رجا در مسیر تهران ـ مشهد سالیانه حدود ۳۵ میلیارد تومان یارانه از بودجه عمومی دریافت می‌کند مبین این نکته است که بسیاری از این طرح‌های عمرانی نه تنها در آینده برای دولت درآمد ایجاد نمی‌کنند بلکه باید با یارانه‌های دولتی و فشارهای سیاسی به حیات نیم‌بند خود ادامه دهند.»

وی خطاب به نمایندگان مجلس گفت: «مطمئن باشید که با این پروژه‌های عمرانی، کشور به قدرت اول علمی ـ اقتصادی منطقه تبدیل نمی‌گردد.»

شهبازخانی گفت: «حال آیا این انصاف است که دولت محترم به جهت تصویب بودجه سال ۸۵ از مجلس انتقاد نماید؟ مجلس اعتبارات عمرانی دولت را از ۹۰۰۰ میلیارد تومان عملکرد سال ۸۴ به قریب به ۱۵هزار میلیارد تومان افزایش داده. حال اگر اعتبارات عمرانی کمتر از ظرفیت کاری دولت است چرا ۹۰۰ میلیارد تومان اعتبار عمرانی توسعه استان‌ها ابلاغ نمی‌گردد؟ مگر مجلس آن را بر اساس شاخص‌های استانی توزیع نکرد؟ آیا با توجه به محدودیت فصل کاری در استان‌های سردسیر انصاف است که این اعتبار به اعتبار سفرهای استانی تبدیل گردد؟ هجده استان باقیمانده از سفر دولت تا کی باید منتظر تخصیص اعتبار استانی خود باشند؟ آیا بهتر نبود این اعتبار به فصول عمرانی مهمتر مثل آب و راه و سد اختصاص پیدا می‌کرد و دولت از ارائه متمم صرف‌نظر می‌کرد؟ آیا بهتر نیست دولت پس از هزینه کردن این اعتبارات عمرانی قابل توجه که در صورت تحقق، رشد فزاینده نقدینگی و تورم را به دنبال خواهد داشت به فکر متمم بیفتد؟ با توجه به اینکه عصر توسعه خشت و گلی گذشته است و با توجه به توصیه‌های مکرر مقام معظم رهبری و تکلیف برنامه مبنی بر اقتصاد دانایی‌محور دولت بگوید برای رشد علمی و تکنولوژیک کشور چه برنامه‌ای دارد؟ چرا هیچ علامتی از سرمایه‌گذاری دولت در توسعه علمی کشور در لایحه بودجه دیده نمی‌شود؟»

شهبازخانی در ادامه نطقش به افزایش رقابت‌پذیری اقتصاد و ایجاد اشتغال پرداخت و گفت: «برای ایجاد اشتغال دولت تاکید زیادی بر طرح‌های کوچک زودبازده می‌نماید و بانک‌ها را موظف نموده که در سال جاری ۳۵ درصد از سهم تسهیلات خود را به این طرح‌ها اختصاص دهند. در صورتی که بر اساس بند (ج) ماده (۱۰) قانون برنامه تسهیلات تکلیفی باید سالیانه ۲۰ درصد کاهش یابد به نظر می‌رسد الزام فوق خلاف قانون برنامه است. از طرفی ۹۵ درصد سپرده بانک‌های دولتی متعلق به مردم است. حال اگر این تسهیلات بدون کارشناسی و با عجله پرداخت شد و برنگشت چه کسی باید پاسخگو باشد؟ آیا بر اساس ماده (۱۰) قانون برنامه دولت سپرده‌های مردم را بیمه کرده است؟ سئوال مهم دیگر اینجا است که ما با نظام بانکی چه می‌کنیم؟ و آیا ما برای سرمایه‌گذاری و توسعه کشور در آینده نظام بانکی را نیاز داریم یا خیر؟»

وی افزود: «کاهش نرخ سود بانکی در ماه‌های اخیر توسط دولت محترم، از طرف دیگر افزایش تسهیلات تکلیفی و تکالیف و بخشودگی‌هایی که مرتب تبلیغ می‌شود بانک‌های دولتی را به زودی به مرز بحران خواهد کشانید. لازم است همکاران محترم توجه مجددی به نظرات رئیس کل بانک مرکزی داشته باشند. ایشان فرمودند: کل سود حسابرسی شده بانک‌ها در سال ۸۲ دقیقاً ۲۷۰۰ میلیارد تومان بوده است که اگر آن را به کل تسهیلات تقسیم کنیم حدود ۳/۶درصد سود داشته‌ایم که با کاهش ۳ درصد سود تسهیلات بانکی در سال گذشته این سود در مرحله سربه‌سر شدن و یا زیاندهی است و از طرفی ۹۴ درصد هزینه بانک‌ها هزینه پرسنلی، هزینه مالی یا همان سود بانکی و استهلاک است که غیرقابل صرفه‌جویی است. حال اگر بانک‌های دولتی به سرنوشت قرض‌الحسنه‌ها دچار شدند چه کسی پاسخگو است؟ و کدام نظام مالی باید از سرمایه‌گذاری حمایت کند؟

در پایان سال ۸۴ میزان مطالبات معوقه بانک‌ها از ۷ درصد به ۱۱ درصد افزایش یافته است. علت چیست؟ و چه کسی باید پاسخگو باشد؟ آیا به زودی بانک‌ها هم باید از منابع حساب ذخیره ارزی استفاده نمایند؟

حال اگر کاهش نرخ سود تسهیلات کار صوابی است چرا در مورد موسسه‌های مالی و اعتباری مثل قوامین و امثالهم اجرا نمی‌گردد؟

وی با اشاره به توزیع گسترده سهام عدالت به عنوان اولویت کارهای دولت اظهار داشت: «باید دید آیا این نحوه خصوصی‌سازی باعث رشد اقتصادی، ایجاد بازار رقابتی و زمینه اشتغال می‌گردد یا خیر؟ آیا این نحوه خصوصی‌سازی کارایی و عدالت را به ارمغان خواهد آورد؟ شرکت‌های دولتی در ایران بسیار مهم و در عین حال خطرناکند و هرگونه خطای سیاستگزاری در مدیریت قریب به ۳۰۰هزار میلیارد تومان سرمایه شرکت‌های دولتی بدون اغراق تمام عرصه‌های اقتصادی ایران را دچار تغییرات مخرب و جبران‌ناپذیر می‌سازد. خصوصی‌سازی کوپنی (توزیع سهام) در ۱۹ کشور تجربه شده است. نخست آنکه این سیاست تنها در کشورهای کمونیستی سابق اجرا شده است و هیچ‌یک از کشورهای توسعه‌یافته از این شیوه خصوصی‌سازی استفاده نکردند.

این سیاست در یک نقد خوشبینانه در بیش از ۵۰ درصد این کشورها کاملاً و در بقیه به طور نسبی شکست خورد. این سیاست در ابتدای دهه ۱۹۹۰ متولد و در اواسط دهه به شکوفایی و در سال ۹۸ با شکست آن در کشور چک، کشوری که پرچمدار این سیاست بود، به سیاستی مرده تبدیل شد.»

وی ایراد عمده این طرح را دولتی باقی ماندن مدیران این شرکت‌ها ارزیابی کرد و افزود: «شرکت‌های واسطی درست می‌شوند که در اکثر این کشورها به سرعت دچار فساد شده‌اند. سهامداران جدید توان نظارت و افزایش سرمایه ندارند و عملاً به انحصار دولتی، انحصار عمومی نیز اضافه گردیده است، به گونه‌ای که فضای رقابتی سرمایه‌گذاری به دلایل مختلف محدود می‌گردد. اما در سال‌های اول هم مدیران دولتی راضی‌اند، هم مردم که فکر می‌کنند صاحب ثروت شده‌اند. کشورهای اروپای شرقی و شوروی سابق کلید بهبود وضعیت اقتصادی را تغییر مالکیت می‌دانستند و چینی‌ها به درستی کلید را در رقابت بیشتر جست‌وجو کردند. گروه نخست با فاجعه روبه‌رو شدند و چینی‌ها معجزه کردند. رمز آن فاجعه و سر این معجزه در انتخاب ترتیب سیاستگزاری بود.

با توجه به اینکه در کشورهای فوق خصوصی‌سازی کوپنی با تصویب مجلس صورت گرفته و بر اساس قانون برنامه ۵ ساله در واگذاری سهام می‌باید عدم تهدید امنیت ملی و عدم ایجاد انحصار جدید رعایت گردد و در زمان تصویب قانون برنامه طرح سهام عدالت مطرح نبوده است جهت پیشگیری از هر گونه آسیب احتمالی ضروری است. در صورت لزوم این طرح بعد از بررسی و تصویب در مجلس شورای اسلامی اجرا گردد.» شهبازخانی ادامه داد: «اخیراً دولت محترم حق قانونگذاری مجلس را مخدوش نموده است که اگر با این سرعت اصلاح نشود جایگاه و اقتدار مجلس قویاً آسیب خواهد دید. ادغام پنج صندوق شامل صندوق حمایت از فرصت‌های شغلی (وزارت کار)، صندوق تعاون (وزارت تعاون)، صندوق توسعه اشتغال روستایی، صندوق اندوخته ازدواج جوانان و صندوق ازدواج جوانان که همگی دارای قانون صریح و مصوب مجلس شورای اسلامی هستند و انتزاع سازمان صنایع دستی از وزارت صنایع صددرصد خلاف قانون اساسی و قانون برنامه است. در قانون تسهیل ازدواج جوانان که مصوب دی ماه ۸۴ همین مجلس است دولت مکلف است ظرف ۳ ماه اساسنامه صندوق را تهیه و جهت تصویب به مجلس ارائه نماید. ولی دولت به تکلیف خود عمل نکرده است. حال آقای رئیس توضیح دهد ما به چه دلیلی باید قانون تصویب نماییم؟ آیا هیات رئیسه مجلس می‌تواند از جایگاه و اقتدار مجلس دفاع نماید؟ صندوق‌های فوق از نظر منابع مالی، اهداف و اساسنامه با یکدیگر متفاوتند؟ صندوق تعاون در ابتدا وابسته به وزارت کار بوده که در سال ۷۰ با تصویب مجلس به وزارت تعاون ملحق می‌گردد. حتی اجازه تصویب اساسنامه این صندوق‌ها با مجلس است. مگر اینکه مجلس آن را به دولت تفویض نماید. سازمان میراث فرهنگی و گردشگری که از سال ۸۲ ادغام و ایجاد گردیده است هنوز سازماندهی نشده است، چارت سازمانی استان‌ها معین نشده و هنوز معلوم نیست چه کسی مسئول چه کاری است. حال سازمان صنایع دستی را هم به آن اضافه کردیم، حکایت کوری است که عصاکش کور دیگر شود.»

عضو فراکسیون اقلیت مجلس تصریح کرد: «بر اساس قانون برنامه، شورای عالی اداری می‌تواند فقط در ساختار داخلی یک وزارتخانه تجدیدنظر نماید نه وزارتخانه‌های مختلف و بر اساس ماده ۱۳۹ بند «ج» تصریح شده است که ادغام واحدهای استانی که به موجب قانون ایجاد شده‌اند با تصویب مجلس شورای اسلامی خواهد بود.»

خبرها

تکذیب استعفای باهنر

ایسنا : عضو هیات‌رئیسه مجلس استعفای «محمدرضا باهنر» نایب رئیس مجلس را تکذیب کرد. «حسین سبحانی‌نیا» در پاسخ اینکه گفته می‌شود قرار است ترکیب هیات‌رئیسه مجلس تغییر کند و ظاهراً آقای باهنر استعفا داده است، گفت: «انتخابات هیات رئیسه سال جدید را در پیش رو داریم که طبیعت هر انتخاباتی نیز تغییر است.» وی افزود: استعفای آقای باهنر را کاملاً تکذیب می‌کنم و در جلسات نیز شرکت می‌کنند. نماینده نیشابور درخصوص کاندیدایی آقای فاکر نیز تصریح کرد: چیزی نشنیده‌ام. وی یادآور شد که کاندیدای دور جدید هیات‌رئیسه خواهد شد.

مرزبندی برای حراست از آزادی

ایلنا : رئیس کمیسیون فرهنگی مجلس هفتم درخصوص بررسی طرح مربوط به خبرگزاری‌های غیردولتی در مجلس گفت: «هیچ خبرگزاری‌ای نمی‌تواند از سیاست و نظارت کلان نظام جدا باشد.» «عماد افروغ» با بیان اینکه طرح مورد نظر در مرحله بررسی است، افزود: تصویب طرح‌هایی مربوط به فعالیت خبرگزاری‌ها هیچ تعارضی با آزادی بیان و جریان‌های آزاد اطلاع‌رسانی ندارد. در برخی موارد به منظور بررسی گسترش آزادی، اعمال محدودیت‌هایی لازم است، در دنیای امروز نیز باید برای حراست از آزادی مرزبندی‌هایی وجود داشته باشد. وی با بیان اینکه طرح مذکور به نفع خبرگزاری‌ها نیز هست، گفت: برای حراست از آزادی در مورد فعالیت‌های مطبوعاتی نیز باید مرزبندی‌های قانونی، شفاف و تعریف شده باشد.

مذاکره برای آزادی گروگان‌های سیستانی

ایرنا : «حسینعلی شهریاری» خواستار مذاکره حدادعادل با همتای پاکستانی خود در مورد آزادی گروگان‌های سیستان و بلوچستان شد. نماینده زاهدان در جلسه علنی دیروز مجلس طی تذکری خطاب به رئیس مجلس افزود: چند بار در مورد مردمی که در حادثه اخیر به گروگان گرفته شده‌اند، تذکر دادم و شما گفتید به خاطر مردم گوش می‌کنید. هفت نفر از مردم استان گروگان گرفته شده‌اند و هر از چند وقتی سی‌دی‌هایی را منتشر می‌کنند که در آن نشان داده می‌شود یکی از گروگان‌ها را به شهادت رسانده‌اند. شهریاری خطاب به حدادعادل تصریح کرد: اگر به مردم سیستان به دید شهروند درجه یک نگاه می‌کنید، با همتای پاکستانی خود تماس تلفنی بگیرید و خانواده گروگان‌ها را از نگرانی درآورید. حدادعادل نیز در پاسخ گفت: نهایت احترام و علاقه را برای مردم سیستان و بلوچستان قائلم و با وزیر کشور و سایر مسئولان درباره مسئله در ارتباط بوده‌ام.

خبرها

تعیین اعضای کمیسیون‌های کانون وکلا

ایلنا : اعضای کمیسیون‌های حقوق بشر، تدوین قوانین، روابط عمومی، تحقیق و اداره معاضدت کانون وکلای دادگستری مرکز انتخاب شدند. «بهمن کشاورز» رئیس دوره بیست و چهارم کانون وکلای دادگستری مرکز گفت: «اعضای کمیسیون حقوق بشر را شیرین عبادی، توران شهریاری، امیر ارجمند، محمدحسین هاشمی، محمد هاشمی، اسماعیل‌زاده، کوروش کاکوان، فرض‌پور، روزا قراچورلو، گیتی پورفاضل و عبدالفتاح سلطانی تشکیل می‌دهند.» وی به اعضای کمیسیون تدوین قوانین کانون وکلای دادگستری مرکز اشاره کرد و گفت: «براساس تصمیم هیات‌مدیره کانون کاشانی، جباری‌زاده، مختاری، مالکی، بختوه، کوشا، امینی، غیرت، نصیری، قطبی و همتی به عنوان اعضای این کمیسیون تعیین شدند.» به گفته وی حاجیان، حجت‌نیا، طهماسبی، جدلی، علیزاده ثابت، سپهرام، طوسی، بکایی، صادق‌زاده، طلایی، نادری و یزدان‌یار نیز به عنوان اعضای کمیسیون روابط عمومی کانون وکلای دادگستری مرکز انتخاب شده‌اند. کشاورز تصریح کرد: همچنین براساس تصمیم هیات‌مدیره کانون وکلا سعید باقری، حسین معصومی و اکبر زرین‌قلم نیز به عنوان اعضای کمیسیون تحقیق کانون وکلای دادگستری مرکز انتخاب شده‌اند. رئیس کانون وکلای دادگستری مرکز افزود: ۸۰ عضو اداره معاضدت کانون در ساختمان مرکزی نیز به پیشنهاد رئیس معاضدت کانون تعیین شدند. وی اضافه کرد: سرور شریعت، گیتی آل‌ابراهیم، گیتی رنجبران، حسن قاسمی، سیدتقی وزیری یزدی و حسین لطفیان نیز به عنوان معاونین اداره معاضدت انتخاب شدند. اعضای معاضدت که در مجتمع‌های قضایی به مردم عرضه خدمت خواهند کرد نیز متعاقباً تعیین خواهند شد البته ارائه خدمت به شهروندان هم‌اکنون هم در حال جریان است. به گفته کشاورز اعضای کمیسیون ورزش هم در جلسه هفته آینده هیات‌مدیره کانون وکلای دادگستری مرکز تعیین خواهند شد.

تجدید وقت برای الهام افروتن و محسن درستکار

ایلنا : جلسه رسیدگی به اتهامات «الهام افروتن» و «محسن درستکار» دو عضو هیات تحریریه هفته‌نامه لغو امتیاز شده تمدن هرمزگان که قرار بود صبح دیروز در شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب تهران برگزار شود، به لحاظ عدم حضور نماینده مدعی‌العموم تجدید شد.

«عبدالصمد خرمشاهی» وکیل مدافع الهام افروتن با اعلام این مطلب گفت: این جلسه به روز سوم خردادماه سال جاری موکول شد.